

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/250/2015
Identifikačné číslo spisu: 3015200112
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200112.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Panda, n. o., so sídlom Horná Mariková 276, IČO: 45 738 670, právne zastúpený Mgr. Tomášom Balážom, advokátom, so sídlom Žilina, Štúrova ul. č. 1, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Trenčine, so sídlom Trenčín, Štefánikova 20, právne zastúpený JUDr. Marekom Doktorom, advokátom, so sídlom Trenčín, Piaristická 273/21, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRHZ-TN-OPP-276-001/2014 zo dňa 02.12.2014, o odvolaní žalobcu voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčine č. k. 13S/39/2015-33 zo dňa 09.09.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčine č. k. 13S/39/2015-33 zo dňa 09.09.2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na súde I. stupňa

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčine (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. KRHZ-TN-OPP-276-001/2014 zo dňa 02.12.2014, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Považskej Bystrici č. ORHZ-PB1-771/2014-003 zo dňa 02.09.2014.

2. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

3. Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v konaní mal nesporne za zistené, že žalobca je právnickou osobou prevádzkujúcou Domov sociálnych služieb v objekte Horná Mariková, súp. č. 276, ktorý má v nájme. V období od začatia poskytovania svojich služieb t. j. od 01.09.2012 do 02.09.2013 nemal

zriadenú protipožiarnu hliadku a školenie zamestnancov bolo vykonané až 27.09.2013.

4. Prvostupňový súd konštatoval, že správne orgány na základe týchto skutkových zistení správne uzavreli, že nezriadením protipožiarna hliadky a neuskutočnením školenia odbornej prípravy jej členov sa žalobca dopustil iného správneho deliktu podľa § 59 ods. 1 písm. g/ zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zákon č. 314/2001 Z. z.“). Za uvedený delikt mu bolo možné uložiť pokutu až do výšky 8 298,- eur, pričom správny orgán ju uložil v danej veci na spodnej hranici (1 500,- eur). Súd ďalej konštatoval, že správne orgány vo svojom rozhodnutí zväzili nielen samotnú dĺžku trvania protiprávneho konania, ale aj to, že k náprave došlo až pod tlakom ohlásenej komplexnej protipožiarna kontroly. Uvedeným protiprávnym stavom bol pritom ohrozovaný život a zdravie približne 30 osôb, ktoré v tom čase využívali služby žalobcu v Domove sociálnych služieb. Ďalej zdôraznil, že časť z nich mala pritom obmedzenú schopnosť pohybu. Za tejto situácie je zrejmé, že žalovaný svoju diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca podľa § 59 ods. 1 písm. g/ zákona č. 314/2001 Z. z., z rámca ktorého nijakým spôsobom nevybočil, nezneužil inštitút správnej úvahy a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom zdôvodnil. Na základe týchto skutočností prvostupňový súd konštatoval, že správna úvaha pri výške a druhu pokuty bola použitá v súlade so zákonom.

5. Prvostupňový súd sa zaoberal aj namietanou neurčitou oznámenia o začatí správneho konania, ku ktorej uviedol, že podľa jeho názoru toto oznámenie dostatočným spôsobom identifikovalo predmet začatého správneho konania, ako aj skutok, za ktorý mala byť žalobcovi uložená sankcia, a to tak poukázaním na príslušné zákonné ustanovenie, ktoré upravuje sankcie za iný správny delikt, ako aj na obsah zápisnice z vykonanej komplexnej protipožiarna kontroly, ktorá bola so žalobcom prerokovaná a s jej obsahom bol oboznámený. Súd prvého stupňa konštatoval, že takáto identifikácia skutku je podľa neho dostačujúca a z predmetného oznámenia žalobca ako osoba, ktorá mala v začatom správnom konaní sankcionovaná, mohol vedieť a aj vedel, čo bude predmetom správneho konania.

6. Na základe týchto skutočností prvostupňový súd postupom podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“) žalobu zamietol a neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

II.

Odvolaie žalobcu

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že podľa jeho právneho názoru je prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie žalovaného správneho orgánu neurčité a nepreskúmateľné. Poukázal na skutočnosť, že v správnom konaní nebol dostatočným spôsobom upozornený na to, za čo má byť sankcionovaný, nakoľko oznámenie o začatí správneho konania podľa jeho právneho názoru neobsahuje žiadnu konkrétnu skutočnosť, na základe ktorej by malo dôjsť k začatiu správneho konania. Rovnako ani rozhodnutie, ktoré napadol odvolaním, neobsahovalo žiadne konkrétne zdôvodnenie, akými sa správny orgán riadil pri rozhodovaní o priestupku o ukladaní sankcie.

8. Mal za to, že sankcia mu bola uložená za porušenie povinností, ktoré už v čase kontroly boli odstránené, čo žalobca považoval za nelogické. Taktiež uviedol, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nemá potrebné náležitosti a poukázal aj na skutočnosť, že v správnom konaní boli porušené jeho procesné práva.

9. Žalobca sa takisto nestotožnil s právnymi závermi prvostupňového súdu. Mal za to, že súd sa nezaoberal tou skutočnosťou, ktorá vyplýva z administratívneho spisu a na ktorú žalobca poukázal od začiatku a to, že kontrola a následná sankcia boli realizované až potom, čo v inom konaní musel prvostupňový orgán konanie zastaviť z dôvodu, že žalobca nebol subjektom zodpovedným za zistený skutkový stav, pričom v tomto zastavenom konaní by mal žalobca dostať pokutu v rovnakej výške, v akej dostal pokutu následnú, čo žalobca môže a nemusí považovať za náhodu.

10. Žalobca tiež poukázal, že súd sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal prezentovanou skutočnosťou a síce, že vykonával v časti obdobia, v ktorom mal mať podľa správneho poriadku zriadenú požiaru hliadku, stavebné úpravy a prebiehalo kolaudačné konanie. V tomto období nemusel mať tak zriadenú požiaru hliadku, nakoľko nebola vykonávaná činnosť, ktorá podmieňuje vznik tejto hliadky. Touto skutočnosťou sa však súd nezaoberal, pričom z pohľadu žalobcu išlo o podstatnú otázku, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu.

11. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zmenil.

12. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

III.

Konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s ust. § 212 ods. 1 O. s. p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O. s. p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 citovaného zákona), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

14. Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 02.12.2014 č. KRHZ-TN-OPP-276-001/2014 žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

15. Preskúmvaným rozhodnutím zo dňa 02.12.2014 č. p. KRHZ-TN-OPP-276-001/2014 žalovaný správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Považskej Bystrici, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 500,- eur za nezriadenie protipožiarna hliadky právnickej osoby Panda, n. o., Horná Mariková od 01.09.2012, odkedy začal poskytovať svoje služby. Protipožiarna hliadka právnickej osoby bola ustanovená dňa 02.09.2013, čo je v rozpore s § 5 písm. h/ zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarom v znení neskorších predpisov a § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 121/2002 Z. z. o požiarnej prevencii v znení neskorších predpisov.

16. Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie jemu predchádzajúce, v rozsahu žalobných dôvodov, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

17. Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o uložení pokuty žalobcovi za porušenie právnej povinnosti v zmysle zákona o ochrane pred požiarom.

18. Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku vychádzal z obsahu administratívneho aj súdneho spisu, z ktorého mal nesporne za preukázané, že dňa 30.09.2013 vykonali príslušníci Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Považskej Bystrici, Stred 46/6, komplexnú protipožiarnu kontrolu u právnickej osoby Panda n. o., Horná Mariková (žalobca) zameranú na preverenie celkového stavu organizačného a technického zabezpečenia ochrany proti požiarom. O kontrole bola vyhotovená zápisnica č. ORHZ-PBI-730/2013-003, ktorá bola prerokovaná a podpísaná

účastníkom konania dňa 09.10.2013.

19. Z obsahu zápisnice vyplýva, že bolo zistených celkovo 10 nedostatkov, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi na úseku ochrany pred požiarmi. V ostatnom najvyšší súd poukazuje na skutkové zistenia, vyplývajúce z administratívneho spisu obsiahnuté v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku.

20. Podľa ust. § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

21. Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, ktoré spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

23. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

24. Najvyšší súd dáva do pozornosti žalobcu, že súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti O. s. p. nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O. s. p. (upravujúce rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, § 247 a nasl. O. s. p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi.

25. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim, bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

26. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O. s. p.).

27. Podľa ust. § 1 zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi, tento zákon upravuje podmienky na ochranu života a zdravia fyzických osôb, majetku a životného prostredia pred požiarmi a ustanovuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí na úseku ochrany pred požiarmi a hasičských jednotiek pri vykonávaní záchranných prác pri požiarioch, živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach.

28. Podľa ods. 2 písm. a/ citovaného ustanovenia zákona o ochrane pred požiarmi, tento zákon ďalej upravuje povinnosti ústredných orgánov štátnej správy a ďalších ústredných orgánov, obcí, právnických osôb, fyzických osôb, podnikateľov a fyzických osôb na úseku ochrany pred požiarmi.

29. Podľa § 5 písm. h/ zákona č. 314/2001 Z. z., právnická osoba a fyzická osoba-podnikateľ na účely zabezpečenia podmienok na účinné zdoľávanie požiarov je povinná, ak tento zákon neustanovuje inak, zriaďovať protipožiarne hliadky a zabezpečiť plnenie ich úloh a odbornú prípravu, druhy protipožiarneho hliadok, ich úlohy a obsah a rozsah odbornej prípravy a lehotu jej vykonávania ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

30. Podľa ust. § 13 ods. 1 písm. e/ zákona č. 314/2001 Z. z., právnická osoba a fyzická osoba-podnikateľ zriaďuje protipožiarne hliadku, ak nemá zriadenú hasičskú jednotku a zamestnáva viac ako troch zamestnancov.

31. Podľa § 59 ods. 1 písm. g/ zákona č. 314/2001 Z. z., okresné riaditeľstvo môže uložiť pokutu do 8 298 eur právnickej osobe a fyzickej osobe-podnikateľovi, ktorá poruší povinnosť ustanovenú týmto zákonom tým, že nezriadi protipožiarne hliadky a nezabezpečí odbornú prípravu ich členov podľa tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie.

32. Je nesporné, že zákonodarca v zákone č. 314/2001 Z. z. upravuje podmienky na ochranu života a zdravia fyzických osôb, majetku a životného prostredia pred požiarom a ustanovuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí na úseku ochrany pred požiarom a hasičských jednotiek pri vykonávaní záchranných prác pri požiaroch, živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach.

33. Podľa § 73 zákona č. 314/2001 Z. z., na rozhodovanie podľa § 25 ods. 1 písm. c/, d/, § 44 ods. 2, § 45 ods. 1, § 46 písm. d/ a § 47 tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní).

34. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstará potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutia sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Obsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku). Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

35. Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení, vyplývajúcich z administratívneho spisu a z ktorých mal preukázať, že správny orgán prvého stupňa rozhodnutím rozhodoval o uložení sankcie podľa ust. § 59 ods. 1 písm. g/ zákona č. 314/2001 Z. z. po tom, ako mal v konaní za preukázané na základe výsledkov následnej protipožiarnej kontroly, že žalobca nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 5 písm. h/ v spojení s ust. § 13 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona.

36. K námietke žalobcu uvedenej v žalobe, že boli porušené jeho procesné práva tým, že mu nebolo doručené oznámenie o začatí správneho konania odvolací súd udáva, že s touto nie je možné sa stotožniť. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že žalobcovi bolo dňa 14.08.2014 doručené oznámenie o začatí správneho konania pod sp. zn. ORHZ-PB1-771/2014, z ktorého je zrejmé, že na základe vykonanej komplexnej protipožiarnej kontroly zo dňa 30.09.2013, ktorá bola zameraná na preverenie celkového stavu organizačného a technického zabezpečenia ochrany proti požiarom boli zistené nedostatky o nenaplnení predpisov o ochrane pred požiarom, bolo žalobcovi oznámené, že podľa § 18 ods. 2 zákona o správnom konaní je voči nemu začaté správne konanie vo veci uloženia pokuty podľa § 59 ods. 1 písm. g/ zákona č. 314/2001 Z. z.

37. Súčasne v ňom bol označený hlavný dôkaz, ktorým je zápisnica z komplexnej protipožiarnej kontroly. Účastník bol súčasne vyzvaný podľa § 3 a § 33 zákona o správnom konaní k možnosti sa k tomuto oznámeniu o začatí správneho konania písomne vyjadriť.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatoval, že toto oznámenie je dostatočne jasné, zrejme a zrozumiteľné a procesné práva účastníka konania neboli porušené.

38. Rovnako nie je možné stotožniť sa s ďalšou žalobcovou námietkou, uvedenou tak v žalobe, ako aj v odvolaní, týkajúcou sa výšky uloženej sankcie, ktorú odvolací súd, vzhľadom ku skutočnosti, že podľa ust. § 59 ods. 1 písm. g/ cit. zákona sankciu možno uložiť až do výšky 8 298,- eur, považoval za primeranú, nakoľko bola uložená na spodnej hranici.

39. Ako vyplynulo z administratívneho rozhodnutia správne orgány v danej veci pri rozhodovaní zväžili samotnú dĺžku trvania protiprávneho konania, ale aj skutočnosť, že k náprave došlo po ohlásení komplexnej protipožiarnej ochrany.

40. Odvolací súd konštatoval, že žalovaný správny orgán pri uložení výšky sankcie použil správnu úvahu a pokuta bola uložená v súlade so zákonom a v primeranej výške.

41. Nebolo možné prisvedčiť ani ďalšej odvolacej námietke žalobcu, ktorou namietal, že správne orgány nezobrali do úvahy skutočnosť, že v rozhodnom období vykonával rekonštrukciu, a preto nemusel mať zriadenú protipožiarnu hliadku. Z nájomnej zmluvy, ktorá je súčasťou administratívneho spisu totiž vyplýva, že na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov uzatvorenej podľa zákona č. 116/1990 Zb. je žalobca od 01.09.2012 do 31.07.2022 nájomcom predmetných nebytových priestorov - stavby súp. č. 276, nachádzajúcej sa na parcele KNC XXX - dom služieb kat. úz. Q. Y., zapísaná na LV č. XXX, pričom predmetom nájmu sú aj hnutelné zariadenia stavby vyšpecifikované v prílohe zmluvy. Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 1 a § 4 a § 13 upravuje povinnosti právnickým osobám a fyzickým osobám-podnikateľom, na účely predchádzania vzniku požiarov, a to bezvýhradne, tzn. bez výnimky.

42. Na základe vyššie uvedených skutočností senát odvolacieho súdu dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správny orgán v prvom stupni vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav veci v konaní, v konaní postupoval v súčinnosti so žalobcom, skutkové zistenia vyhodnotil v súlade so zákonom o ochrane pred požiarimi. V odôvodnení rozhodnutia svoje skutkové zistenia a právne závery odôvodnil v dostatočnom rozsahu, dajúc tým odpoveď na zásadnú otázku žalobcom v konaní nastolenú a to, či uloženie sankcie bolo v súlade so zákonom 314/2001 Z. z., a preto pokiaľ žalovaný v odvolacom konaní odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, postupoval v súlade so zákonom.

43. Odvolací súd rovnako konštatoval, že procesné práva účastníka konania porušené neboli.

44. Z uvedených dôvodov najvyšší súd s poukazom na závery uvedené vyššie, považujúc námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať vplyv na správnosť posúdenia veci, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 246 ods. 1 a § 219 ods. 1, ods. 2 potvrdil.

45. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v tomto konaní nemal úspech.

46. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

47. Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.